

Παράκληση εις την Αγία Λυδία την Φιλιππησία

Παράκληση εις την Αγία Λυδία την Φιλιππησία - Η πρώτη Ευρωπαϊά Χριστιανή

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως ἀρχόμεθα ἀναγινώσκοντες τὸν ΡΜΒ΄ (142) Ψαλμόν.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου ἢ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τό πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἄκουστὸν ποιήσόν μου τὸ πρῶτὸ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοί ἤλπισα· γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου· ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον. Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου· τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχος α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχος β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τὸ ὄνοματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχος γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Καὶ τὸ τροπάριον·

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοῦ θείου Παύλου λαμπρυνθεῖσα τοῖς λόγοις, πανοικεσία τῷ Σωτῆρι προσῆλθες, ἐν τοῖς Φιλίπποις ὡς Λυδία πάνσεμνε· ὅθεν καθικέτευε, πάσης ρύεσθαι βλάβης, καὶ παντοίας θλίψεως, τοὺς πιστῶς σε τιμῶντας, καὶ τὴν θερμὴν σου δίδου ἀρωγὴν, ἀνακειμένῳ σοι, τῷδε Ἰδρύματι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰ μὴ γὰρ σὺ προίστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ, σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ψαλμὸς Ν΄ (50)

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου· ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ’ ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν

τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶς στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῥασαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ· τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα, ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Δέξαι δεήσεις ἡμῶν Λυδία. Γερασίμου.

Εἰς ἕκαστον τροπάριον λέγομεν·
Ἄγια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.
Εἰς τὰ δύο τελευταῖα·
Δόξα. Καὶ νῦν.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.
Δοχεῖον ὑπάρξασα τοῦ φωτός, Λυδία θεόφρον, ταῖς τοῦ Παύλου μαρμαρυγαῖς, φωτὶ τῶν Ἁγίων πρεσβειῶν σου, τὴν τῶν παθῶν μου ὀμίχλην διάλυσον.

Ἐτρώθης τῷ ἔρωτι τοῦ Χριστοῦ, δεχθεῖσα τὸ φέγγος, εὐσεβείας ἐν τῇ ψυχῇ, διὸ ἡμᾶς πτέρωσον Λυδία, πρὸς τὴν ἀγάπην τὴν θεῖαν δεόμεθα.

Ξενίσασα κόσμου τοῦ γεηροῦ, σὲ αὐτὴν Λυδία, ἀγαπήσει τῇ τοῦ Χριστοῦ, ξένωσον ἡμῶν τὰς διανοίας, ἐξ ὑλικῶν ἐννοιῶν ταῖς πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Ἄγνη Θεοτόκε Μῆτερ Θεοῦ, ἀγνόν με συντήρει, κατὰ σῶμά τε καὶ ψυχὴν, καὶ ῥῦσαι τὸν νοῦν μου δυσωπῶ σε, ἐξ ἐννοιῶν χαλεπῶν τοῦ ἀλάστορος.

Ῥδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἰλασμόν ἡμῖν αἶτει, καὶ τῶν παθῶν ἴασιν, καὶ δυσχερειῶν πολυτρόπων, τὴν ἀπολύτρωσιν, Λυδία πάνσεμνε, τοῖς ἀδιστάκτω καρδίᾳ, πάντοτε προστρέχουσι, ταῖς ἰκεσίαις σου.

Δεξαμένη τὸ φέγγος, τῆς ἀληθοῦς γνώσεως, γέγονας θεράπεινα θεῖα, τοῦ Παντοκράτορος, Λυδία πάντιμε, ὃν ἐκδυσώπει λυτροῦσθαι, πάσης περιστάσεως,

τοὺς σὲ γεραίροντας.

Ἡ θερμὴ σου πρεσβεία, πρὸς τὸν Χριστὸν γένοιτο, τῷδε τῷ Ἰδρύματι τεῖχος, ἀκαταμάχητον, Λυδία ἔνδοξε, πᾶσαν βουλήν ἐναντίαν, ἐξ αὐτοῦ ἀπείργουσα, καὶ ἀποτρέπουσα.

Θεοτοκίον.

Σώματώσασα Κόρη, τὸν τοῦ παντὸς αἴτιον, καὶ μετὰ τὸν ἄφραστον τόκον, παρθένος μείνασα, τὸν νοῦν μου κάθαρον, φθοροποιῶν νοημάτων, καὶ μανίας ῥῦσαί με, τοῦ πολεμήτορος.

Διάσωσον ταῖς σαῖς πρεσβείαις Λυδία πρὸς τὸν Σωτῆρα, πάσης βλάβης καὶ συμφορᾶς καὶ κακώσεως, τοὺς ἐξαιτοῦντας τὴν θείαν σου προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι, τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦχος β´. Πρεσβεία θερμῆ.

Λυδία σεμνή, δοχεῖον θείας χάριτος, φωτὶ νοητῷ, τῶν θείων σου δεήσεων, τῶν πειρασμῶν σκοτόμαιναν, ἀφ' ἡμῶν ἀποδίωκε πάντοτε, καὶ ἐν εἰρήνῃ ἡμῶν τὴν ζωὴν, κυβέρνει καὶ ἴθυνον πρὸς Κύριον.

Ῥδὴ δ´. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἐν τῇ θείᾳ πρεσβείᾳ σου ἔνδοξε Λυδία θάρροῦντες πάντοτε, πάσης θλίψεως ῥυόμεθα, ὕμνον χαριστήριόν σοι ἄδοντες.

Ἰλασμῷ βλέψον ὄμματι, ἐπὶ τῷδε Ἰδρυμα παμμακάριστε, σεμνυνόμενον τῇ κλήσει σου, καὶ αὐτὸ Λυδία ἀεὶ φύλαττε.

Σωτηρίαν ἐξαίτησαι, τὴν κατὰ ψυχὴν καὶ σῶμα δεόμεθα, τοῖς προστρέχουσιν ἐκάστοτε, πάνσεμνε Λυδία τῇ σῇ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ἡ Θεὸν σωματώσασα, καὶ μετὰ τὸν τόκον ἄφθορος μείνασα, Θεοτόκε ἀειπάρθενε, ἐκ φθοροποιῶν παθῶν με λύτρωσαι.

Ῥδὴ ε´. Φώτισον ἡμᾶς.

Μέγα ἀληθῶς, ὦ Λυδία κλέος εὐρηκας, διὰ τοῦτό σου δεόμεθα θερμῶς, ἐκ μεγάλων πειρασμῶν ἡμᾶς ὀπάλλαττε.

Ἦφθης στηριγμός, τῷ παρόντι σου Ἰδρύματι, διὰ τοῦτό σου Λυδία τὴν θερμὴν, ἄρωγὴν καὶ μεγαλύνει καὶ γεραίρει σε.

Νόσων καὶ παθῶν, καὶ παντοίων πικρῶν θλίψεων, ἀνωτέρους ἡμᾶς φύλαττε ἀεὶ, ταῖς πρὸς Κύριον Λυδία ἰκεσίαις σου.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον Ἄγνη, τῆς σαρκός μου ἅπαν φρόνημα, ἐνεργεῖα τῆς ἐν σοὶ θείας ζωῆς, Θεοτόκε καὶ φωτὶ με θείῳ λάμπρυνον.

Ἦδὴ στ´. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Λυδίας, τῆς θεραπαίνης σου Σῶτερ, τῆς πιστῶς σε δοξασάσης ἐν βίῳ, ῥῦσαι ἡμᾶς πειρασμῶν πολυτρόπων, καὶ πρὸς εἰρήνης λιμένα κυβέρνησον, ἐκ καταγιγῖδος χαλεπῆς, τῶν ἐν κόσμῳ δεινῶν περιστάσεων.

Ἐψίστου, τὴν ὑπερκόσμιον δόξαν, καθορῶσα θεοφόρε Λυδία, ἐξ ἀδοξίας παθῶν ἀκαθάρτων, ταῖς πρὸς αὐτὸν ἰκεσίαις σου λύτρωσαι, τοὺς προσιόντας εὐλαβῶς, τῇ σεπτῇ σου πρεσβείᾳ ἐκάστοτε.

Δυνάμει, τῇ σοὶ δοθείσῃ Λυδία, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, τοῦ ἰσχυροῦ τὴν ἰσχὺν ἐν κακίᾳ, τὴν καθ' ἡμῶν μαινομένην κατάβαλε, καὶ καθοδήγησον ἡμᾶς, πρὸς λιμένα τοῦ θείου θελήματος.

Θεοτοκίον.

Ἰάσω, τὸ μέγα τραῦμα Παρθένε, τοῦ Ἀδὰμ τὸν ἰατρὸν καὶ Σωτῆρα, ἐκ τῶν ἀγνῶν σου τεκοῦσα αἱμάτων, Χριστὸν τὸν λύσαντα ἄδου τὴν δύναμιν, διὸ θεράπευσον κάμοῦ, τῆς ψυχῆς τὰ ἀνίατα τραύματα.

Διάσωσον ταῖς σαῖς πρεσβείαις Λυδία πρὸς τὸν Σωτῆρα, πάσης βλάβης καὶ συμφορᾶς καὶ κακώσεως, τοὺς ἐξαιτοῦντας τὴν θείαν σου προστασίαν.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρῶρησίαν.

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β´. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ὡς δεξαμένη τὸν λόγον τῆς χάριτος, πολλῶν χαρίτων Λυδία ἠξίωσαι, διὸ καὶ ἡμῖν δίδου πάνσεμνε, ἐκ τῆς σῆς χάριτος θείαν ἐνέργειαν, ὡς ἂν θεαρέστως βιώσωμεν.

Προκείμενον.

Ἵπομένωνν ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι, καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου. Στίχος. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λαλοῦντος τοῦ Ἰησοῦ τοῖς ὄχλοις, ἰδοὺ ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἰστήκεισαν ἔξω, ζητοῦντες αὐτῷ λαλήσαι. Εἶπε δέ τις αὐτῷ· Ἴδοὺ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ Ἀδελφοί σου ἔξω ἐστήκασιν, ζητοῦντές σοι λαλήσαι. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ εἰπόντι αὐτῷ· Τίς ἐστὶν ἡ Μήτηρ μου, καὶ τίνες εἰσὶν οἱ ἀδελφοί μου; Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, εἶπεν· Ἴδοὺ ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου. Ὅστις γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς, αὐτός μου ἀδελφός, καὶ ἀδελφή, καὶ μήτηρ ἐστίν. Ἐν δε τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἐκάθητο παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ὄχλοι πολλοί, ὥστε αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον ἐμβάντα καθῆσθαι· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν εἰστήκει. Καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς πολλὰ ἐν παραβολαῖς.

Δόξα.

Ταῖς τῆς σῆς Ἀγίας πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχος. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β´. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Πρώτην ἐν Φιλίπποις σε, Παῦλος ὁ μέγας φωτίσας, τῷ θείῳ κηρύγματι, σκευδός σε εἰργάσατο θείας χάριτος· ἐνθεν δὴ πάνσεμνε, ἐναρέτοις ἔργοις, τὸν καλέσαντά σε Κύριον, καλῶς ἐδόξασας, ὃν διὰ παντὸς καθικέτευε, Λυδία παμμακάριστε, ἄφεισιν πταισμάτων δωρήσασθαι, καὶ πειρατηρίων, παντοίων καὶ παθῶν ἀπαλλαγὴν, ἡμῖν τοῖς πόθῳ τιμῶσί σε, καὶ βίου διόρθωσιν.

Σῶσον, ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου....

Ῥδὴ ζ´. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἄνωτέρους συντήρει, ἐπηρείας ἀπάσης τοῦ πολεμητορος, Λυδία μακαρία, τοὺς

πόθω σὲ τιμῶντας, καὶ βοῶντας ἐκάστοτε· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Γεωργεῖν με τὸν φόβον, τοῦ Θεοῦ τὸν σωτήριον ἐνδυνάμωσον, Λυδία μακαρία, πρὸς κτῆσιν ζωῆς θείας, τὸν βοῶντα ἐκάστοτε· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐντολῶν τοῦ Κυρίου, διανύειν τὴν τρίβον ἡμᾶς ἐνίσχυσον, Λυδία μακαρία, ἵνα ζωῆς τῆς ἄνω, κληρονόμοι γενώμεθα, ἔνθα Ἁγίων χοροί, καὶ φῶς ἀθανασίας.

Θεοτοκίον.

Ῥυπωθέντα με Κόρη, ἐργασίαις ἀτόποις καὶ ἀμαρτήμασι, ἀπόπλυνον τοῖς ῥείθροις, τῶν θείων οἰκτιρμῶν σου, καὶ βοῶντά με οἴκτειρον, χαῖρε Παρθένε ἀγνή, τοῦ κόσμου προστασία.

Ῥδὴ η´. Τὸν Βασιλέα.

Ἄνωθεν βλέψον, ἐπὶ τὸ Ἴδρυμα τοῦτο, καὶ χορήγησον αὐτῷ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, χάριν καὶ εἰρήνην, Λυδία μακαρία.

Σκεῦος Λυδία, τῶν ἀρετῶν γεγонуῖα, καθοδήγησον πρὸς θείας ἀναβάσεις, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, τοὺς σὲ ὑμνολογοῦντας.

Ἰλύος ῥῦσαι, τῆς τῶν παθῶν τὴν ψυχὴν μου, καὶ παισμάτων μοι τὴν ἄφεισιν ἐξαίτει, παρὰ τοῦ Σωτῆρος, Λυδία πανολβία.

Θεοτοκίον.

Μῆτερ Κυρίου, καὶ ἀειπάρθενε Κόρη, πάσης πλῦνόν με παθῶν ἀκαθαρσίας, ἵνα σε δοξάζω, τὴν Κεχαριτωμένην.

Ῥδὴ θ´. Κυρίως Θεοτόκον.

Ὀλόφωτον παστάδα, ἤδη κατοικοῦσα, ἐν οὐρανίοις Λυδία σκηνώμασιν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπει, τῶν ἀνυμνούντων σε.

Ἐπέρτερον τὸν νοῦν μου, πάσης προσπαθείας, τῆς τῶν ῥεόντων Λυδία ἀνάδειξον, καὶ μεταρσίωσον τοῦτον, πόθω τῷ κρείττονι.

Ἐμνοῦντές σου τὰς πράξεις, Λυδία τοῦ βίου, τὴν σὴν αἰτούμεθα θείαν ἀντίληψιν, ἣν ἡμῖν δίδου καὶ σκέπε, ἡμᾶς ἐκάστοτε.

Θεοτοκίον.

Ἐπέρφωτε λυχνία, θείαις φωταυγείαις, ἐύλογημένη παρθένε Πανύμνητε, τῆς τῶν παθῶν σκοτοδίνης τὸν νοῦν μου λύτρωσαι.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

Καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια,

Παύλου φωτισθεῖσα ταῖς διδαχαῖς, τῷ Χριστῷ προσῆλθες, καὶ πεπίστευκας πανοικεί, καὶ υἰοθεσίας, τῆς θείας ἡξιώθης ἐν ρείθροις τοῦ Ζυγάκτου, Λυδία πάνσεμνε.

Ἔργοις διαλάμπουσα ἱεροῖς, καὶ Θεὸν Λυδία, σεβομένη ἀπὸ ψυχῆς, τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστιν, κηρύττοντος τοῦ Παύλου, ἐδέξω ὀλοψύχως, σὺν τοῖς οἰκείοις σου.

Παύλῳ διηκόνησας εὐσεβῶς, τοῦτο δεξαμένη, ἐν τῷ οἴκῳ σου τῷ σεπτῷ, ὅθεν οὐρανόθεν, συνέσεως ἐπλήσθης, καὶ τῷ Χριστῷ Λυδία, πιστῶς ἐδούλευσας.

Χαίρει Ἐκκλησία ἡ τοῦ Χριστοῦ, ἡ ἐν τοῖς Φιλίπποις, εὐσεβείας σε ἀπαρχήν, ἔχουσα Λυδία, καὶ πίστεως ἀγίας, λαμπάδα φανοτάτην, ἀγίαις πράξεσι.

Δρόμον διανύσασα τὸν σεπτόν, καὶ τῆς οὐρανόθεν, μετασχοῦσα διαγωγῆς, πρέσβευε Λυδία, σὺν πᾶσι τοῖς Ἁγίοις, διδόναι ἡμῖν πᾶσι, πταισμάτων ἄφεσιν.

Σκέπε ἀντιλήψει σου τῇ θερμῇ, τὸ Ἴδρυμα τοῦτο, τὸ τῇ κλήσει σου τῇ σεπτῇ, κατηγλαισμένον, Λυδία μακαρία, ἐπιβουλήν ἐκ τούτου πᾶσαν ἐκτρέπουσα.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (Τρίς).

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι,

καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν· Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι,
καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου·
γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν
ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β´.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην
σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ
μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαχνος καὶ λύτρωσαι
ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαός σου, πάντες ἔργα
χειρῶν σου καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς σὲ
μὴ ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων, σὺ γὰρ ἡ σωτηρία τοῦ
γένους τῶν Χριστιανῶν.

Ἐκτενῆς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τὸ ἕξις·

Ἦχος β´. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Δόξης ἀπολαύουσα λαμπρᾶς, σὺν τοῖς ἀπ' αἰῶνος Ἁγίοις, Λυδία πάνσεμνε, σκέπε
καὶ διάσωζε, ἐκ πάσης θλίψεως, τῆ θερμῆ προστασία σου, καὶ πάσης ἀνάγκης, καὶ
πικρᾶς στενώσεως, καὶ πειρασμῶν χαλεπῶν, πάντας τοὺς πιστῶς προσιόντας, τῆ
σῆ πρὸς Χριστὸν μεσιτεία, ὡς αὐτοῦ θεράπεινα θεόληπτος.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης
ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν

σκέπην σου.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἄμην.

Δίστιχον·

Τὴν παροῦσαν δέησιν ἡμῶν Λυδία
Ἦν σοι Γεράσιμος ἀνέπλεξε δέξαι.

Ἡμερομηνία Εορτῆς: 20 Μαΐου

Ἄπολυτίκιον

Τὸν Θεὸν σεβόμενη διανοίας εὐθύτητι, τὸ τῆς χάριτος φέγγος διὰ Παύλου εἶσδεδεξαι, καὶ πρώτη ἐν Φιλίπποις τῷ Χριστῷ, ἔπιστευσας θεόφρον πανοικεῖ· διὰ τοῦτο σὲ τιμῶμεν ἀσματικῶς, Λυδία Φιλιππησία. Δόξα τῷ εὐδοκησαντι ἐν σοῖ,

δόξα τῷ σὲ καταυγάσαντι, δόξα τῷ χορηγούντι διὰ σοῦ, ἡμῖν τὰ κρείττονα.

[Click here](#)

Ἀκούστε τὸ Ἀπολυτίκιο